

KARÁCSONYI DAL

Dévényi Erika

Az Úr elküldte földünkre egyetlen fiát
Ki köztünk járva tanított, hitét adta át
Gyógyított, békített, erőt adott
Léptei nyomán áldást osztott

Megérintette az emberek szívét
Elárasztotta a követők lelkét
Istenre bízta minden gondunkat
Megmutatta nekünk a helyes utat

A hit cseppjeiből tengert teremtett
Amelyből mindenki szabadon meríthet
S aki vesz ebből, újjászülethet
A mennyország kapuján bebocsátást nyerhet

Sorsát elfogadta, szenvedés várta
A bűneinket magával ragadva
Feltámadással új reményt adott
Szeretetével megtámogatott

Itt volt közöttünk, sok utat bejárt
Azt kérte kövessük léptei nyomát
A fellobbanó lángban is lássuk meg arcát
Minden pillanatban hirdessük szavát

Az Úr általa küldte el a szeretetet
Mely alapja lett minden létezésnek
Nélküle a fényben is csak sötétséget láthatsz
S forró nap alatt is csak fagyos szívvel szólhatsz

Kezünkbe adta ezt az óriási kincset
Csak ez az, mi emberek közt békét teremthet
Minden szikrája egy könnycseppben a vágy
Hogy higgyük Őt, a föld megváltóját

Isten küldte Őt, közénk emberek közé
Jó magot szórni fájó szívek felé
Megmutatni nekünk, mi létünk értelme
Hogy leghatalmasabb kincs a szív szeretete

A szeretet, mely ad, s nem vár köszönetet
Mely befogad, és megölel téged
A szeretet, melyet emberi kéz nem teremthetett
Csak Isten adhatta nekünk embereknek

Örökül adta, vissza sosem kérte
Egyetlen fiát áldozta fel érte
Egyetlen fiát, kit nagyon szeretett
Azért, hogy most már te is szerethess

Forrás: www.keresztenyodalok.hu